22/08/2021

“Κυριακή Θ’ Ματθαίου”

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το ευαγγελικό ανάγνωσμα που ακούμε την Κυριακή 22 Αυγούστου μας αφηγείται πως μετά από μια μέρα διδαχής του λαού, οι μαθητές του Χριστού μπαίνουν στο πλοίο για να διαβούν την Τιβεριάδα θάλασσα. Ο Ιησούς, μετά την αποχώρηση του πλήθους, ανέβηκε στο βουνό για να προσευχηθεί. Κατά τα ξημερώματα, και ενώ στη λίμνη επικρατούσε θαλασσοταραχή, είδαν οι μαθητές τον Χριστό να έρχεται προς το μέρος τους, περπατώντας πάνω στο νερό.

Έντρομοι, επειδή νόμισαν ότι βλέπουν φάντασμα, έβαλαν τις φωνές, Εκείνος όμως τους καθησύχασε λέγοντας: “μη φοβάστε, εγώ είμαι”. -“Κύριε”, λέει ο Πέτρος, “αν είσαι εσύ, διάταξέ με να έρθω προς Εσένα πάνω στα κύματα”. -Έλα, του απαντά ο Χριστός, κι αυτός κατέβηκε από το πλοίο και ήλθε προς τον Κύριο περπατώντας πάνω στα κύματα. Βλέποντας όμως τον άνεμο ισχυρό, φοβήθηκε και άρχισε να βυθίζεται, οπότε φώναξε: “Κύριε, σώσε με!”. Ο Ιησούς άπλωσε το χέρι και τον σήκωσε, λέγοντάς του: “ολιγόπιστε, γιατί δίστασες;”. Και ανέβηκαν στο πλοίο κι αμέσως κόπασε ο άνεμος, ενώ οι μαθητές Τον προσκύνησαν λέγοντας “αληθινά,

είσαι υιός του Θεού”. Και αφού πέρασαν τη θάλασσα, ήλθαν στη γη της Γεννησαρέτ.

Αυτά τα δύο σημεία επιβεβαιώνονται και στη σημερινή διήγηση. Οι μαθητές, βλέποντας τον Χριστό να δαμάζει ακόμα και τις δυνάμεις της φύσεως, και μάλιστα με τρόπο πρωτοφανή, αναγνωρίζουν ότι όντως είναι Υιός του Θεού. Ότι δεν επρόκειτο για όραμα ή φαντασία των μαθητών, το αποδεικνύει το παράδειγμα του Πέτρου, που είτε για να επιβεβαιώσει ότι όντως ήταν ο Ιησούς είτε από επιθυμία να Τον μιμηθεί, ζητά και περπατά κι ο ίδιος επάνω στα κύματα.

Ωστόσο, προς στιγμή, βλέποντας τον ισχυρό άνεμο, ολιγοπιστεί. Και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τον καταποντισμό του. Γιατί ακριβώς το θαύμα, το κάθε θαύμα, είναι αποτέλεσμα όχι μόνο της επέμβασης του Θεού, αλλά και της δικής μας πίστεως. Για αυτό και συχνά, όταν επιτελούσε κάποιο θαύμα, ο Χριστός έλεγε “η πίστη σου σε έσωσε” ή “ας γίνει σύμφωνα με την πίστη σου”. Η πίστη όμως αποτελεί κατά κύριο λόγο προσωπική και ελεύθερη επιλογή του ανθρώπου, είναι υπέρβαση της λογικής και όχι παραλογισμός.

Στην εποχή μας, που ο άνθρωπος προσπαθεί να υποτάξει τα πάντα στη λογική και στην επιστημονική έρευνα και γνώση, η πίστη έχει συχνά χαρακτηριστεί ως κάτι το αναχρονιστικό, το οποίο αποτελεί εμπόδιο στην πρόοδο και στον πολιτισμό. Ωστόσο, χωρίς πίστη, χωρίς έστω αυτοπεποίθηση, κανένα από τα επιτεύγματα του σύγχρονου πολιτισμού μας δεν θα είχε πραγματοποιηθεί, γιατί απλά και αυτή η επιστήμη συχνά εξελίσσεται έχοντας πλήρη επίγνωση ότι προσπαθεί να ψηλαφήσει το άγνωστο και επομένως μη γνωρίζοντας την έκβαση της οποιασδήποτε αναζήτησης.

Η χριστιανική πίστη βέβαια δεν είναι ούτε κάποια αμυδρή ελπίδα, ούτε όμως και άρνηση κάθε ανθρώπινης γνώσεως.

Η χριστιανική πίστη αποτελείται από τη βεβαιότητα για την θεότητα του Ιησού Χριστού και για τα πεπερασμένα όρια του ανθρώπινου νου, που όσα πολλά και αν γνωρίσει ή εξερευνήσει, δεν μπορεί να χωρέσει την άπειρη αγάπη και σοφία του Θεού.

Χωρίς αυτή την πίστη, κάθε προσπάθεια του ανθρώπου να ανυψωθεί, περιορίζεται στα πλαίσια της επίγειας ζωής του, ενώ με την πίστη υπερβαίνει τα όρια του υλικού και του εφήμερου και ανυψώνεται πνευματικά με προοπτική την αιωνιότητα. Άνεμοι και τρικυμίες, δοκιμασίες και πειρασμοί πάντα υπάρχουν. Και συχνά, σαν τον Πέτρο, ολιγοψυχούμε και αρχίζουμε να καταποντιζόμαστε.

Η σημερινή περικοπή μας διδάσκει ότι ακόμα και τότε, ο Χριστός βρίσκεται δίπλα

μας και μας απλώνει το χέρι. Αρκεί να μη χάσουμε εντελώς την πίστη μας, αρκεί να μην αμφισβητήσουμε ούτε Εκείνον ούτε την παρουσία Του δίπλα μας. Αρκεί να στρέψουμε και πάλι προς Αυτόν το βλέμμα μας και να Του φωνάξουμε: “Κύριε, σώσε με!”

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Καρπενησίου